

J.nr. 06686-0001 maj/Imp

Processkrift A

JOHAN SCHLÜTER

I sag nr. BS 31C-2382/2013

Københavns Byret

Martinus Idealfond

Mariendalsvej 94-96

2000 Frederiksberg

CVR: 20033878

(herefter "MI")

mod

Åndsvidenskabsforlaget

v/ Kurt Christiansen

(herefter Åndsvidenskabsforlaget)

Limfjordsvej 29

2720 Vanløse

Kosmologisk Information

(herefter samlet betegnet Kosmologisk Information)

Klintvej 104, Klint

4500 Nykøbing Sjælland

CVR: 12139101

Kosmologisk Information

v/ Ruth Olsen

(herefter samlet betegnet Kosmologisk Information)

Klintvej 104, Klint

4500 Nykøbing Sjælland

CVR: 17398954

www.martinus-webcenter.dk

v/ Søren Ingemann Larsen

(herefter Martinus Webcenter)

Vesterled 35, st.
2100 København Ø

Fonden Det Tredie Testamente
(herefter DTT)
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby
CVR: 29146721

Livets Skole i Åndsvidenskab
(herefter Livets Skole)
v/ Jan Langekær
Vestregade 6A
2605 Brøndby

De Sagsøgte har fundet anledning til at fremkomme med følgende bemærkninger, idet tidligere nedlagte påstande, anbringender og sagsfremstilling i øvrigt fastholdes med nedenstående modifikationer.

1. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 9

1.1 EMRK artikel 9 beskytter retten til at udøve sin religion. Ved religionsudøvelse skal forstås retten til gudstjeneste, undervisning (forkyndelse), andagt (bøn) og overholdelse af religiøse skikke, jf. ordlyden af art. 9(1).

1.2 Retten til undervisning omfatter også retten til kollektivt at studere religiøse tekster. Dette er bl.a. kommet til udtryk i sagen *Kuznetsov and others v. Russia*, hvori Domstolen i præmis 57 udtaler (min understregning):

"... It is undeniable that the collective study and discussion of religious texts by the members of the religious group of Jehovah's Witnesses was a recognised form of manifestation of their religion in worship and teaching..."

1.3 Der kan dermed i EMRK art. 9 indfortolkes et hensyn til at kunne studere og diskutere religiøse tekster.

1.4 MI benytter sine ophavsrettigheder til "Det Tredie Testamente" (herefter benævnt Værket) til at tilbageholde det uændrede kildemateriale, ved ikke, på trods af mange opfordringer hertil, at udgive denne version af Værket. De

sagsøgte og mange andre, som ønsker adgang til denne udgave af værket, bliver dermed forhindret i at læse og studere Værket i sin oprindelige form.

- 1.5 MI har ikke anført et sagligt argument for, hvorfor man ikke ønsker at udgive det uændrede kildemateriale, på trods af efterspørgslen. Der foreligger ikke hensyn til en kunstnerisk integritet, økonomiske årsager eller andet, der retfærdiggør, at MI på denne måde benytter ophavsretten til at forhindre religiøse menneskers adgang til tekster, de betragter som afgørende for udøvelsen af deres religion.
- 1.6 Det er utvivlsomt ikke tilstrækkeligt, at MI har gjort det uændrede kildemateriale tilgængeligt online som gjort. Den måde, hvorpå værket præsenteres på MIs hjemmeside, gør det umuligt reelt at studere teksterne. Værket er over 2000 sider langt, og man har alene adgang til at klikke sig igennem værket side for side. Dette gør det umuligt at få et overblik over Værkets bind, ligesom det ikke er muligt at tage noter eller medbringe Værket steder, hvor der ikke er adgang til internettet. Det er ikke muligt at udskrive Værket fra hjemmesiden
- 1.7 Ved ikke at gøre det uændrede kildemateriale tilgængeligt, forhindres sagsøgte og andre i at få adgang til at læse og studere religiøse tekster. Dette er aktiviteter, der er beskyttet efter EMRK art. 9, og er af afgørende betydning for udøvelsen af deres religion. Der er, som nævnt, intet reelt beskyttelseshensyn, som kan forsvare, at MI forvalter sin arvede ophavsret på denne måde. Dette vil blive uddybet nedenfor.

2. Den reviderede udgave af Værket er utilstrækkelig

- 2.1 Det er ikke tilstrækkeligt, at Værket er gjort tilgængeligt af MI i en revideret udgave. Dette vil blive gennemgået nærmere nedenfor.

Kun den originale tekst kan betragtes som en hellig tekst

- 2.2 Kendetegnet ved hellige tekster er, at deres værdi er mere end blot de budskaber og den mening, som teksterne indeholder. Det er selve teksten, der er hellig. Hellige tekster må derfor anses for særligt følsomme over for ændringer. Af samme grund gælder, at Det Gamle Testamente, Det Nye Testamente og Koranen nok er udgivet i versioner, hvor man har omskrevet bøgernes fortællinger i et mere moderne sprog. Selvom der er tale om genfor-

tællinger, vil der aldrig være tvivl om, at ingen af disse bøger er hellige skrifter, eller kan erstatte disse skrifter. Disse værker kan tjene som en indføring i, men bestemt ikke som en erstatning for, de originale værker.

2.3 I relation til Værket, støttes dette yderligere af, at Martinus i sin artikel "Bibelen i Bibelen" skriver, at Bibelens tekst er tilpasset et publikum, der ikke er i stand til at forstå den fulde sandhed, men kun præsenteres for denne sandhed i symbolsk form. Uddrag af artiklen "Bibelen i Bibelen" fremlægges som **bilag M**.

2.4 Forfatteren til Værket er af den holdning, at andre mennesker ikke kan anses for at have den fulde forståelse for værkets indhold. Når andre mennesker end Martinus foretager en sproglig revision af Værket, kan det derfor ikke undgås, at der sker en grad af fortolkning mht. ordvalg og lignende. Da det alene er Martinus, der har den fulde indsigt i teksterne, kan det ikke undgås, at disse ændringer er subjektive forståelser af teksten, som ikke er udtryk for Martinus' indsigt.

2.5 Det er selvklaart en umulig opgave at foretage revideringer af hellige tekster, uden at der er risiko for, at indhold af afgørende betydning går tabt. For Værket er dette særligt gældende, hvilket illustreres af Martinus selv. Han anfører i Livets Bog I, s. 345, at:

"Foranstaaende Fremmedordforklaring udgør den hovedsagelige materielle Fortolkning, saaledes som denne forefindes i ordbøgerne; men man maa her erindre, at i Livets Bog er Ordene ofte anvendt symbolsk".

2.6 Det er altså afgørende for forståelsen af Livets Bog, at læseren er bevidst om, at ordene ikke nødvendigvis er udtryk for den gængse opfattelse af ordet som det fremgår af ordbøgerne, men også bliver brugt symbolsk. Dette understreger, at man ved en sproglig revision af Værket ikke blot kan erstatte ord med andre ord, der efter ordbøgerne har samme betydning. Da Martinus selv skriver, at læseren ikke er i stand til at forstå den fulde sandhed, må der uundgåeligt gå indhold og forståelse tabt, som de personer, der har forestået revisionen, ikke har haft for Værket. Det er erkendt af MI, at disse personer ikke har Martinus' indsigt.

- 2.7 En sproglig revision af Værket, der er foretaget af andre end Martinus selv, må derfor anses for en fortolkning af Værket og ikke i sig selv en hellig tekst på lige fod med Værket. Dette understreger, at det er af afgørende betydning for personer, der ønsker at studere Martinus' værker, at det ikke er en revideret udgave, men selve den hellige tekst, der læses.

Umuligt at tilbagespore rettelser

- 2.8 Der er foretaget over 240.000 rettelser i Værket, og det er alene en version af Værket med disse rettelser, der er tilgængelig hos MI. MI **opfordres** til at erklære, om der er enighed herom.
- 2.9 For at retfærdiggøre disse ændringer, har MI forsøgt at udarbejde rettelister. Disse lister viser sig imidlertid at være særdeles mangelfulde, jf. nærmere nedenfor. Uanset om disse rettelister ikke havde været mangelfulde, ville de aldrig kunne træde i stedet for adgang til den uredigerede udgave af Værket.
- 2.10 Citatet i afsnit 2.5 er helt udeladt i de efterfølgende udgaver af Livets Bog, der er udgivet efter Martinus' død. Denne sletning er ikke dokumenteret, ligesom der ikke foreligger dokumentation for, at Martinus har ønsket dette slettet i senere udgaver.
- 2.11 Citatet har betydning for den grundlæggende forståelse af Værket, og sletningen og den manglende registrering af denne sletning kan derfor have store konsekvenser for den senere forskning i Martinus' værker.
- 2.12 Et andet eksempel på en rettelse, der også er foretaget i de nye udgaver, er brugen af ordet "Mineralier" og ordet "Mineraler". Ved en gennemgang af sagsøgers reviderede version af Værket fremgår, at Mineralier alle steder er erstattet af Mineraler. Dette på trods af, at Martinus i den oprindelige tekst både brugte ordet Mineralier og Mineraler. Denne sondring blev ikke ændret i senere revisioner, der foretoges af Martinus selv, ligesom han bevidst sondrer mellem Mineraler og Mineralier i de forskellige afsnit, hvori disse bruges. Det er derfor tydeligt, at Martinus har været bevidst om og ønsket denne sondring mellem Mineraler og Mineralier.
- 2.13 Mineraler og Mineralier bruges i det oprindelige værk hhv. 11 og 13 steder i førsteudgaven af Værket. Der er altså ikke tale om brug af et af ordene i et enkelt tilfælde, der kunne indikere, at der var tale om en slåfejl. Der skal

derfor utvivlsomt sondres mellem ordene, men dette er gode grunde ikke muligt i de reviderede udgaver.

- 2.14 Ud fra MIs revision af Værket, må det derfor antages, at MI ikke mener, at der skal sondres mellem Mineraler og Mineralier på trods af Martinus' brug af begge ud adskillige gange.
- 2.15 Vigtigt i denne henseende er også, at ændringen fra Mineralier til Mineraler ikke er anført i de rettelister, der er udarbejdet af MI. Dette er af både praktisk og principiel meget vigtig betydning, da det er afgørende for læseren af en hellig tekst, at man er bekendt med, hvad der nøjagtigt er forfatterens ord, og hvad der er ændringer, der ikke er foretaget af forfatteren selv. På sigt er der overhængende risiko for, at læsere fejlagtigt vil tro, at der er tale om Martinus' ordvalg og formuleringer, fordi ændringerne ikke er anført i rettelisterne.
- 2.16 Mineraler/mineralier er blot et eksempel på, at man har ændret ordlyden af teksten i en situation, hvor Martinus specifikt skelnede mellem de forskellige ord, uden at læseren er gjort bekendt med dette. Da der som nævnt er foretaget mere end 240.000 rettelser, giver dette et samlet billede af, at Værket i den reviderede form ikke længere er Martinus' ord, men reelt en fortolkning af Værket, hvor det er umuligt at vide, hvornår der er tale om Martinus' eller andres ordvalg.
- 2.17 MI erkender endda i nogle situationer, at de reviderede udgaver af Martinus' værker er så mangelfulde, at man ikke ønsker, at de skal tjene som forlæg for oversættelse. I en mailkorrespondance mellem Torben Hedegaard, der er ansat i MI, og oversætteren til hollandsk, Gerard Oude Groen (**bilag N**) fremgår, at MI har skrevet ud til oversætterne, at det ikke længere skal være den reviderede udgave fra 1989 af værket "Bisættelse", men en ældre udgave fra 1978, der skal være forlæg for oversættelserne.
- 2.18 Det fremgår af faktura fra MIs webshop (**bilag O**), at det netop er 1989-versionen, der i dag er den eneste version af værket "Bisættelse", der kan købes på MIs webshop, hvilket, henset til det ovennævnte, er uacceptabelt.
- 2.19 Den manglende adgang til det uændrede kildemateriale betyder, at de nyere versioner, der er behæftet med fejl og manglende registreringer af ændringer, vil være det eneste grundlag for forskning og studering af Værket. Det er af

helt afgørende betydning for de sagsøgte og ligesindede, at der er adgang til det uændrede kildemateriale, så det altid vil være klart, hvad der var Martinus' egne ord og formuleringer.

- 2.20 Ovenstående illustrerer klart, at det er ødelæggende for udbredelsen af Martinus' livsfilosofi, ikke at have adgang til den uændrede udgave af Værket. Det vil have negative konsekvenser for fremtidens religionsudøvelse efter Martinus' hellige skrifter, ligesom efterspørgslen efter det uændrede kildemateriale allerede nu viser, at der er stor interesse for at læse denne udgave.
- 2.21 Da sagsøgte besluttede sig for at udgive det uændrede kildemateriale, var det en konsekvens af ovenstående problem, og der var dermed et legitimt behov for at kunne tilgå det uændrede kildemateriale, som ikke blev tilstrækkeligt dækket af antikvariske eksemplarer.

3. Ophavsretslovens beskyttelsesområde

- 3.1 Ophavsretten er en intellektuel ejendomsret, og udgangspunktet er derfor, at indehaveren af ophavsretten har mulighed for, uden at give en nærmere begrundelse, ikke at gøre værker tilgængelige.
- 3.2 Det anføres dog i lovmotiverne fra 1995-ophavsretsloven, at (min understregning):

"Den ophavsretlige regulering har samfundsmæssigt to sider. Den ene er, at ophavsmænds og andres individuelle rettigheder ønskes tilgodeset. Dette begrundes gerne med, at det er i samfundets interesse at have et sæt regler, der sikrer kunstnere vederlag for deres indsats, fordi dette på afgørende vis giver de kreative kræfter tilskyndelse til ny produktion og ny udbredelse af værker. Den anden side er, at der også er hensyn til "brugerne". Det er også i samfundets interesse, at der ikke opstilles et så stærkt værn omkring eneretten, at dette vanskeliggør eller umuliggør enhver disposition fra anden side over én gang skabte og udbredte værker. Derfor må man i ophavsretten søge at indkredse de tilfælde, hvor andre uden nævneværdig skade for rettighedshaverne på forskellig måde frit bør kunne tilegne sig eller nyttiggøre frugten af deres arbejde..."

- 3.3 I denne sag foreligger der en afvejning af MIs rettigheder efter ophavsretsloven over for ophavsretsbeskyttelsens begrænsningerne, jf. lovmotiverne ovenfor og EMRK.
- 3.4 MI har arvet rettighederne til Martinus' værker. Den ophavsretlige beskyttelse skal derfor ikke fungere som et incitament til at skabe nye værker. Det er alene en beskyttelse af den økonomiske værdi af rettighederne og en beskyttelse af Martinus' og værkernes integritet, som er reelle beskyttelseshensyn, der kan påberåbes af MI.
- 3.5 Som gennemgået under pkt. 2.12-2.14, foretager MI en revision af Værket, der er udtryk for MIs fortolkning af Værket. Eksempelvis må det være MI's opfattelse, at Martinus ikke bevidst sondrede mellem brugen af ordene Mineraler og Mineralier. Ved ikke at udgive det uændrede kildemateriale, benytter MI dermed ophavsretten til at gennemtrumfe sin egen fortolkning af Værket, til gene for de personer, der fortolker Værket anderledes end MI, og – endnu vigtigere – forsøger at fjerne emner i Værket, der er genstand for diskussion blandt dem, der studerer og debatterer Martinus' værker. Denne (mis)brug af ophavsretten ligger uden for ethvert beskyttelseshensyn.
- 3.6 MI har stadig til gode at give en begrundelse for, hvorfor man nægter at udgive den uændrede udgave af Værket. MI har på intet tidspunkt tilkendegivet, at man af økonomiske årsager ikke ønskede at udgive det, eller at man fandt det i strid med Martinus' ønske at udgive Værket. MI har derfor ikke på noget tidspunkt fremkommet med en begrundelse for, hvorfor hensynet til ophavsretsbeskyttelsen skulle medføre en krænkelse af sagsøgtes mulighed for at udøve sin religion i overensstemmelse med EMRK art. 9.
- 3.7 MI anfører, at der ikke har været interesse for de originale værker, og der af den grund ikke har været incitament til at udgive disse. Dette er ikke sandt. Sagsøgte har oplevet stor interesse for det uændrede kildemateriale, og har solgt alle de eksemplarer, der er blevet trykt. Dette må være udtryk for, at det antikvariske udbud ikke var tilstrækkeligt, og at der har været en væsentlig interesse i at købe en kopi.
- 3.8 Efter at de sagsøgte har udgivet det uændrede kildemateriale, og dermed imødekømt en stor del af den efterspørgsel, der har været for det uændrede kildemateriale, har MI valgt at gøre det uændrede kildemateriale tilgængeligt på sin hjemmeside.

Dette må betragtes som MIs anerkendelse af, at man har fundet dette nødvendigt, og at der var en reel og legitim interesse i at have adgang til at kunne forske i og studere det uændrede kildemateriale.

- 3.9 Der er ikke uenighed mellem parterne om, at Værket betragtes som et helligt værk, og at Værket er en hjørnesten i den religion og åndsvidenskab, som parterne praktiserer.
- 3.10 Sagsøgte har dermed, som der allerede er redegjort for, på baggrund af sin ret til religionsudøvelse fundet det nødvendigt – uden økonomisk gevinst – at dele det uændrede kildemateriale blandt trosfæller. Det ville ikke være proportionalt, såfremt MIs ophavsret skal udstrækkes til at kunne forhindre dette. Udbredelsen – og dermed den påståede krænkelse - har haft ét hensyn, nemlig hensynet til behørigt at kunne udøve sin religion i overensstemmelse med beskyttelsen i EMRK art. 9. Omvendt har MI ikke været i stand til at give en eneste begrundelse for sin manglende imødekommenhed over for sagsøgte og andres anmodning om, at man udgav det uændrede kildemateriale. Hensynet i EMRK art. 9 er derfor mere tungtvejende, end adgangen til en ubegrundet og formålsløs tilbageholdelse af udgivelsen af værket.

Bilag:

Bilag M: Uddrag af artiklen "Bibelen i Bibelen"

Bilag N: Mailkorrespondance mellem Torben Hedegaard og Gerard Oude Groen af 7. september 2013

Bilag O: Faktura fra MI's webshop af 26. august 2013

København, den 25. september 2014

Johan Schlüter

Mads Jørgensen

me dem selv. De måtte derfor nødvendigvis handle ud fra det forhold, der i øjeblikket gjorde deres handlemåde tilsyneladende berettiget eller logisk. De måtte således rydde deres generende fjender af vejen for selv at få mulighed for at komme frem og påførte sig derved om end ubevidst en ulykkelig skæbne. Men da denne ulykkelige skæbne ikke var umiddelbar, men først kom i senere liv, var det jo umuligt for dem at opfatte deres handlemåde på anden måde end som logisk.

Vi ser således her, at et sådant tilfælde, hvor man gør selve usandheden til religion, til den højeste moralitet og gudsdyrkelse, udelukkende kun kan eksistere i kraft af uvidenhed. En højere sansbegavelse og den heraf følgende højere viden ville således have vist dem deres handlemådes ufuldkommenhed og derved sat dem i stand til at undgå den efterfølgende ulykkelige skæbne, som denne deres ufuldkomne handlemåde ville afstedkomme.

Al ufuldkommen tilværelse er således baseret på uvidenhed. At en åndelig eller kosmisk horisontudvidelse og den herfor betingende udvikling af højere sanser derfor var en absolut uundgåelig foreteelse for opnåelsen af en virkelig kontakt med livets højeste love, blev efterhånden mere og mere til kendsgerning eller til en uomstødelig overbevisning for menneskeheden. De ulykkelige skæbner, mord, drab, sygdom, sorg, nød og elendighed var stadig over menneskeheden i en sådan grad, at troen på den dræbende sejrige forfølgelse af sin næste og erobringen af materiel magtverlegenhed som eneste saliggørelsesmiddel eller nøglen til gudernes yndest og Valhal i længden slet ikke kunne holde stand. Man begyndte her at blive vantroende på samme måde, som man i dag inden for kristendommen begynder at blive vantroende over for kirkens forkyndelse af "syndernes forladelse ved Jesu blod" som det absolutte rensningsmiddel over for "Guds vrede" og den heraf følgende guddommelige "hævn" eller "straf" i form af evig fortabelse, helvedes ild, tilværelsen i gråd og tænders gnidsel og lignende. Som et fundamentalt led i befordringen af denne, menneskehedens vågnende tvivl på de fortidige guder og deres dræbende moral, er kristendommens Bibel og de andre store nuværende verdensreligioners hellige bøger. De indeholder alle ord og sætninger, hvis virkninger mere eller mindre er i en højere morals, hvilket altså vil sige: i en kærligere og mere human tilværelses eller livsførelses favør end den fra fortiden nedarvede, der betinges af den materielle magtverlegenhed og egoistiske udnyttelse og undertrykkelse af sin næste.

Kulminerende kristendom hviler udelukkende på næstekærlighed

Den fortidige gudemorals bloddryppende natur er ganske vist i dag påvirket af kristendommen, men den er dog i en vældig udstrækning endnu autoriseret i form af civile og militære straffelove, krigsinstitutioner, soldatervæsen, tugthuse og straffeanstalter, elektriske stole, guillotiner, galger og skydevåben. Så længe disse foretelser er nødvendige inden for en kultur, skal man ikke helst alt for højt proklamere denne som eksemplarisk kristendom. Kulminerende kristendom hviler jo udelukkende på hundrede procent næstekærlighed eller dette, at man skal elske sin næste som sig selv, vende den højre kind til, når man bliver slået på den venstre, og at den, der ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd. Der står ingen steder vedføjte disse højeste idealer, at autoriserede mord og drab ved

From: Torben Hedegaard
To: Floor & Gerard
Sent: Tuesday, September 17, 2013 12:03 PM
Subject: Re: Brief aan Raad over Bisættelse 07.09.13.doc

Kære Gerard

Jeg havde en snak med André i sommers i Klint, hvor jeg forklarede, at udgaven fra 1978 er den, der skal oversættes fra. Jeg gik ud fra, at han ville orientere dig, men det har jeg så hermed gjort.

Så vidt jeg husker sendte Mary/jeg sidste år en mail til alle oversættere, hvor vi anbefalede at oversætterne altid kontakter mig, inden de går i gang med en oversættelse, så vi kan være sikre på, at oversætteren bruger den rigtige udgave. Men det kan da være at jeg husker forkert.

Hvis der er behov for det, sender jeg gerne en ny mail med denne orientering til oversætterne.

Venligste hilsener
Torben Hedegaard

Torben Hedegaard

Martinus Institut - Møndalsvej 94-96 - DK-2000 Frederiksberg
--45 38 38 01 00 - D: --45 38 38 01 02 - M: +45 20 66 13 66
torben@martinus.dk - martinus.dk - shop.martinus.dk

Den 16. sep. 2013 13.15 skrev Trine Möller <tim@post.cybercity.dk>:
Kære Torben

Vil du svare på Gerards nedenstående mail, hvis han ikke allerede har fået svar?

Kh Trine

Start på videresendt besked:

Fra: "Floor & Gerard" <flora17@planet.nl>
Dato: 7. sep 2013 17.56.52 CEST
Til: "raad" <info@martinus.dk>, "raad" <raad@martinus.dk>
Emne: Brief aan Raad over Bisættelse 07.09.13.doc

Den Haag 07.09.13

Kære rådsmedlemmer,

Tak for en fin sommersæson i Klint.

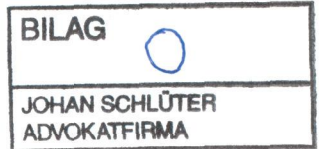
Da André oversætter bogen Bisættelse og jeg læser korrektur på denne oversættelse, er det vigtigt for mig at vide hvilken udgave der skal oversættes fra.

Der er altid mange rygter, men Harald Berglund fortalte mig (han bor altid i Klint ugen efter mindedagen) at man nu ikke mere skulde bruge den sidste udgave men udgaven af 1978. Den har jeg eller skal vi bruge den fra 1951 (den som Martinus forærede mig)?

Det ville være fint at 'alle' oversættere altid officielt og skriftligt får at vide af jer, rådet, hvilken udgave der skal oversættes fra.

Alt godt og kærlige hilsener Gerard

Martinus Aktivitetsfond
Mariendalsvej 94-96
2000 Frederiksberg
Danmark

Fonden Det Tredie Testamente
Vestre Gade 6
2605 Brøndby
Danmark

Telefon: + 45 38346280
Telefax: + 45 38346180
SE-nr: 19961486
PBS-nr: 3689662

Mail: info@martinus.dk
Web: www.martinus.dk

Faktura 31008

Dato: 26/08-13
Kundenr.: 3782

Varenr	Varebetegnelse	Antal	Pris	Beløb
dk-032	Bisættelse 1989	1	250,00	250,00
dk-013	Livets Bog 3, 1994	1	300,00	300,00
dk-101	1 Menneskehedens skæbne 2004, 2. oplag	1	65,00	65,00
dk-125	25 Vejen til paradiset 6. udgave 1. oplag 2013	1	65,00	65,00
dk-113	13 Juleevangeliet 4. udgave 1. oplag 2013	1	65,00	65,00
dk-112	12 Vejen til indvielse 4. udgave, 1. oplag 2013	1	65,00	65,00

Fakturaen bedes betalt inden 14 dage (Angiv venligst kunde nr. eller faktura nr.)

I Danmark: Bankkonto: 3565 - 0006429580
IBAN DK73 3000 0006 4295 80 / SWIFT-BIC: DABADKKK

I Sverige : Nordea PlusGiro 7 40 39-9

I Norge : DnBNOR 7877.08.14714

Varebeløb	Moms	Momsbeløb	Val	Totalbeløb
648,00	25,00%	162,00	DKK	810,00